

Že od samega začetka športne dejavnosti pri nas, torej od Južnega Sokola (1869), so naši športniki, športne skupine in pozneje športna društva čutila potrebo, da bi jih povezovala, tako organizacijsko kot idejno, organizacija, ki bi jih predstavljala in ščitila na tem ozemlju. Pred prvo svetovno vojno sta bili taki organizaciji Južni Sokol in Orel (društva krščanske usmeritve), po vojni pa so o taki organizaciji prvič razpravljali leta 1922, dve leti pozneje pa so ustanovili Udruženje slovanskih športnih društev v Italiji. Fašistični režim jo je leta 1927, skupno z vsemi ostalimi slovenskimi organizacijami, nasilno prekinil. Po drugi svetovni vojni je (do kominforma) slovensko športno mladino in številna naša društva povezovala Zveza društev za telesno vzgojo (italijanski UCEF). Slovenske športne igre so dale nato povod, da je leta 1967 prišlo do ustanovitve Koordinacijskega odbora za šport in rekreacijo (KOŠIR). Ustanovni občni zbor Združenja slovenskih športnih društev je bil 8. decembra 1970 na stadionu 1. maj v Trstu. Udeležilo se ga je 38 delegatov 16 društev. Odtlej se je ta organizacija, vzporedno z našim športom, vse bolj razvijala, tako da je bila in je ena izmed najpomembnejših struktur slovenske skupnosti v Italiji. V njej je trenutno včlanjenih 57 društev, v katerih deluje skoraj 7.000 članov (odbornikov, športnikov, trenerjev in funkcionarjev).